

BARN UTAN FAMILJ-
FAMILJEÅTERFÖRENING FÖR BARN SOM
BEVILJATS INTERNATIONELLT SKYDD

INNEHÅLL

FÖRORD.....	3
1. INLEDNING.....	4
1.1. Utgångspunkt och undersökningsfrågor.....	4
1.2. Material.....	5
2. FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR FAMILJEÅTERFÖRING: UTLÄNNINGSLAGEN OCH FÖRVALTNINGSPRAXIS.....	6
2.1. Utlänningslagen inklusive förarbeten.....	6
2.1.1. Utlänningslagen.....	6
2.1.2. Förarbetena till utlänningslagen.....	7
2.2. Bedömningen av förutsättningarna för familjeåterförening i praktiken.....	8
2.2.1. Användning av barn som redskap i invandring.....	9
2.2.2. Skillnaderna mellan flyktingstatus och sekundär skyddsstatus i övervägandet.....	9
2.2.3. Betydelsen av vistelse i ett tredje land.....	10
2.2.4. Bedömningen av individuella tvingande skäl.....	12
2.2.5. Rättspraxis som gäller kringgående av inresebestämmelserna.....	13
2.3. Bedömningen av faktiskt familjeliv i Migrationsverkets beslut.....	14
2.4. Sammanfattning av grunderna för negativa beslut.....	15
3. BETYDELSEN AV GRUNDLÄGGANDE OCH MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER VID FAMILJEÅTERFÖRENING.....	16
3.1. Internationella skyldigheter och grundlagen.....	16
3.1.1. Internationella skyldigheter.....	16
3.1.2. Nationell lagstiftning som tryggar de mänskliga rättigheterna.....	17
3.2. Betydelsen av skyddet för familjelivet i besluten.....	18
3.3. Bedömningen av barnets bästa i praktiken.....	19
3.4. Sammanfattning av bedömningen av familjeband och barnets bästa.....	21
4. FÖRSÖRJNINGSFÖRUTSÄTTNINGEN I SAMBAND MED FAMILJEÅTERFÖRENING.....	22
5. SLUTSATSER.....	23
5.1. Omfattande tillämpning av föreskriften om kringgående av inresebestämmelserna.....	23
5.2. Barnets rätt till ett familjeliv tillgodoses bristfälligt.....	24
5.3. Avslutningsvis.....	24
6. DISKRIMINERINGSOMBUDSMANNENS REKOMMENDATIONER.....	25

FÖRORD

En av diskrimineringsombudsmannens uppgifter är att främja utlänningars ställning och rättigheter. Ombudsmannen har som mål att främja tillgodoseendet av rättigheterna för de utlänningar som är allra mest sårbara samt identifiera missförhållanden som framkommer i lagstiftningen och tillämpningen av den. Utredningar som baserar sig på diskrimineringsombudsmannens omfattande rätt till information är ett sätt att lyfta fram missförhållanden i samhällsdiskussionen.

Syftet med denna utredning är minderåriga barn som kommit ensamma till Finland och beviljats internationellt skydd. På grund av sin ålder och avsaknaden av familj är dessa barn i en särskilt sårbar ställning. Det är fråga om centrala mänskliga rättigheter och bedömningen av dem: rätten till ett familjeliv och bedömning av barnets bästa i beslutsfattandet.

Möjligheten att leva tillsammans med sin familj har stor betydelse för barnets psykiska välbefinnande och för en lyckad integrering i Finland. Enligt utredningen förverkligas dock inte alltid en familjeåterförening. Personer som flytt till Finland från krig och förföljelse i Syrien kan granskas som ett exempel. Om hela familjen har kommit till Finland har sannolikt alla familjemedlemmar beviljats internationellt skydd i Finland. Även ensamkommande minderåriga barn har beviljats skydd. Däremot har föräldrarna till barn som kommit ensamma till Finland inte alltid beviljats uppehållstillstånd för en flytt till Finland. I denna utredning undersöks ställningen och rättigheterna för dessa barn och andra barn som är utan sina föräldrar.

Jag vill tacka Elsa Korkman, Venla Roth, Joonas Rundgren och Anni Valovirta som deltagit i genomförandet av utredningen. Dessutom vill jag tacka professor Elina Pirjatanniemi från Åbo Akademi, professor Juha Lavapuro från Åbo Universitet och barnombudsmannen Elina Pekkarinen för deras kommentarer om utkastet till utredningen.

Rainer Hiltunen
Tj.f. diskrimineringsombudsman

ningsmaterialet härstammar från tiden före den nuvarande anvisningen om familjeåterförening. Av denna orsak fästs det i utredningen särskild vikt vid innehållet i Migrationsverkets anvisning i fall där anvisningen och beslutspraxisen inte överensstämmer till fullo med varandra.

Under arbetet med utredningen har fem beslut framkommit där uppehållstillstånd har beviljats efter att ett tidigare negativt beslut har upphävts i förvaltningsdomstolen. Dessa fem beslut har begärts av förvaltningsdomstolarna för att klargöra eventuella förändringar som på basis av utredningen har skett i Migrationsverkets beslutspraxis. Dessutom har avgörandena av besvär som lämnats in om besluten i materialet begärts av förvaltningsdomstolarna. Fram till den 4 oktober 2019 har 12 avgöranden gjorts. I fyra av avgörandena upphävdes Migrationsverkets beslut och i två av avgörandena förkastades besväret. På grund av det låga antalet utgör besluten inte en fullständigt heltäckande helhetsbild av förvaltningsdomstolens rättspraxis i det aktuella ärendet. Dessutom har beslut om internationellt skydd med anknytning till besluten om familjeåterförening använts som bakgrundsinformation för utredningen.

Under arbetet med utredningen har bakgrundsdiskussioner om preliminära observationer förts med Migrationsverket, inrikesministeriet, Flyktingrådgivningen och barnombudsmannen. Diskussionerna har utnyttjats som bakgrundsmaterial. Dessutom har Juha Lavapuro, professor i offentlig rätt vid Åbo universitet, och Elina Pirjatanniemi, professor i statsrätt och internationell rätt vid Åbo Akademi, gett utlåtanden om utkastet till utredningen hösten 2019.

Utredningsmaterialet innehåller stora mängder sekretessbelagd information. I utredningen har därför endast sådana citat från besluten lyfts fram som inte i detalj beskriver sökandenas liv eller livssituation, utan snarare ger uttryck för logiken i Migrationsverkets beslutspraxis. Citaten har delvis modifierats för att garantera anonymiteten. Det sekretessbelagda materialet förstörs när utredningen är klar.

2. FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR FAMILJEÅTERFÖRENING: UTLÄNNINGSLAGEN OCH FÖRVALTNINGSPRAXIS

Ett av syftena med regleringen som gäller familjeåterförening är att säkerställa att kärnfamiljen i Finland kan fortsätta leva i en sådan fast familjegemenskap som de tidigare haft i ett annat land. I det här kapitlet utreds det vilka förutsättningar som fastställs i lagstiftningen och förvaltningspraxisen beträffande familjeåterförening för en ensamkommande minderårig som beviljats skydd.

I kapitel 2.1 granskas de centrala lagparagraferna i utlänningslagen, vilka utgör de rättsliga förutsättningarna för familjeåterförening. I fråga om dessa behandlas även regeringens propositioner och utskottens betänkanden, vilka styr tolkningen av utlänningslagen. I kapitel 2.2 behandlas de förutsättningar och faktorer med anknytning till familjeåterförening vilka är centrala för Migrationsverkets beslut och i kapitel 2.3 granskas hur Migrationsverket bedömer det faktiska familjelivet.

2.1. Utlänningslagen inklusive förarbeten

2.1.1. UTLÄNNINGSLAGEN

Enligt 114 § 1 mom. i utlänningslagen beviljas familjemedlemmar till en utlänning som fått flyktingstatus eller uppehållstillstånd på grund av alternativt skydd eller som fått tillfälligt skydd uppehållstillstånd på grund av familjeband, om anknytningspersonen är bosatt i Finland eller har beviljats uppehållstillstånd för att flytta till Finland, och sökanden inte anses äventyra allmän ordning och säkerhet eller folkhälsan. Om en familjemedlem eller annan närstående till anknytningspersonen äventyrar någon av dessa, genomförs en helhetsbedömning av familjeåterföreningen.

I fråga om en minderårig anknytningsperson innebär familjemedlem enligt 37 § i utlänningslagen barnets vårdnadshavare, dvs. i regel föräldrarna. Som familjemedlemmar betraktas endast faktiska familjemedlemmar: Enligt EU:s familjeåterföreningsdirektiv får medlemsstaterna avslå en ansökan om personerna inte har ett fullständigt familjeliv (artikel 16). I lagen betraktas anknytningspersonens syskon inte som familjemedlemmar, utan som övriga anhöriga. Enligt utlänningslagen kan övriga anhöriga beviljas uppehållstillstånd på grund av familjeband, om en vägran att bevilja uppehållstillstånd skulle vara oskälig därför att personerna i fråga har för avsikt att i Finland fortsätta leva i en sådan fast familjegemenskap som de tidigare levit i eller de anhöriga är fullständigt beroende av den anknytningsperson som är bosatt i Finland (115 § i utlänningslagen). Inte heller övriga anhöriga får äventyra allmän ordning och sä-

kerhet eller folkhälsan.

Man strävar efter att möjliggöra familjeåterförening med lättare krav för personer som beviljats internationellt skydd med stöd av utlänningslagen. Denna utgångspunkt överensstämmer också med de internationella skyldigheterna och EU-lagstiftningen.⁵ Familjeåterförening har etablerats som tydlig huvudregel och även försörjningsförutsättningen har uteslutits för flyktingarnas familjer (114 § 4 mom. och 39 § 1 mom. i utlänningslagen) när ansökan om familjeåterförening inlämnas inom tidsfristen.⁶ I allmänhet förutsätter beviljande av uppehållstillstånd att utlänningens resedokument är i kraft. I situationer där en familjemedlem inte har någon verklig möjlighet att få ett resedokument, t.ex. om det är fråga om en somalier, kan undantag göras från kravet för att skydda familjelivet.

Enligt utlänningslagen kan uppehållstillstånd vägras, om det finns grundad anledning att misstänka att utlänningen har för avsikt att kringgå bestämmelserna om inresa eller vistelse i landet (36 § 2 mom.). Den aktuella paragrafen är en av de allmänna förutsättningarna för uppehållstillstånd och tillämpas i syfte att förebygga olaglig invandring på basis av ett offentligt intresse. Formuleringen i paragrafen ger en bild av en viss grad av oärlig verksamhet. En närmare definition vilar på andra rättskällor, enligt vilka inresebestämmelserna kan försöka kringgå genom att dölja inresans verkliga syfte, lämna felaktiga uppgifter, vilseleda, utöva bedrägeri eller i övrigt agera på felaktiga grunder eller med olagliga metoder.⁷ EU:s familjeåterföreningsdirektiv definierar noggrannare än utlänningslagen i vilka situationer ett negativt beslut om familjeåterförening kan fattas. Enligt direktivet får en ansökan avslås om det är fastställt att falska eller vilseledande uppgifter eller falska eller förfälskade handlingar har använts, eller att tillstånd har erhållits genom vilseledande eller på andra olagliga sätt (artikel 16).

Ett beslut om familjeåterförening kan avslås vid avsaknad av antingen förutsättningarna för familjeåterförening (114 § och 115 § i utlänningslagen) eller till exempel de allmänna förutsättningarna för uppehållstillstånd (36 § i utlänningslagen). När det prövas om uppehållstillstånd som söks på grund av familjeband ska förvägras, ska hänsyn tas till arten och stabiliteten av utlänningens familjeband och längden på hans eller hennes vistelse i landet samt hans eller hennes familjemässiga, kulturella och sociala anknytning till hemlandet (66 a § i utlänningslagen). Enligt regeringens proposition är syftet med denna helhetsbedömning att skydda parterna, och sökanden kan inte meddelas avslag utifrån prövningen om uppehållstillstånd annars skulle beviljas.⁸

5 Mer om EU:s familjeåterföreningsdirektiv i kapitel 3.1.1.

6 Se kapitel 4, Observationer med anknytning till försörjningsförutsättningen.

7 RP 28/2003 rd s. 138, HFD:2016:31 och EU:s familjeåterföreningsdirektiv.

8 RP 198/2005 rd s. 17-18.

9 RP 28/2003 rd s.200.

10 RP 28/2003 rd s. 142.

I 114 § 2 och 3 mom. i utlänningslagen ges allmänna riktlinjer för genomförande av en helhetsbedömning i fall där det enligt 114 § 1 mom. är nödvändigt, dvs. när en familjemedlem skulle äventyra allmän ordning och säkerhet eller folkhälsan. Avgörandet fattas på basis av en allsidig bedömning, varvid man beaktar å ena sidan omständigheter som talar för att tillståndet kan beviljas och å andra sidan vilken tyngd de omständigheter får som talar för att tillståndet inte ska beviljas samt praxis för tillämpningen av Europeiska människorättskonventionen. Avgörandet får inte bli oskäligt för dem som saken berör och ska beakta såväl familjelivets betydelse som särdragen i varje enskilt fall.⁹ Även i detta sammanhang är syftet med helhetsbedömningen att skydda parterna och deras mänskliga rättigheter.

Den primära rättsnormen med tanke på beslut om familjeåterförening utgörs av 114 § i utlänningslagen, i vilken förutsättningarna för familjeåterförening fastställs. En förutsättning för beviljande av uppehållstillstånd är dessutom att sökanden inte har för avsikt att kringgå bestämmelserna om inresa i landet (36 § 2 mom. i utlänningslagen). Regleringen om kringgående av bestämmelserna om inresa gäller inte specifikt familjeåterförening, utan alla uppehållstillstånd. På grund av paragrafens allmänna karaktär verkar myndigheten ha omfattande prövningsrätt att definiera vad som avses med kringgående av bestämmelserna om inresa i olika kontexter. Till exempel kan ansökan om uppehållstillstånd upprepade gånger på olika grunder vara en faktor som ges betydelse i bedömningen av kringgåendet av bestämmelserna om inresa.

2.1.2. FÖRARBETENA TILL UTLÄNNINGSLAGEN

När det gäller familjeåterförening innehåller regeringens propositioner endast några omnämningar om en helhetsbedömning i fall där sökanden äventyrar allmän ordning och säkerhet eller folkhälsan. Propositionerna innehåller dessutom några allmänna kommentarer om kringgående av bestämmelserna om inresa.

Enligt regeringens proposition innebär illegal invandring allt oftare missbruk av lagliga sätt att resa in i landet. Kringgående av bestämmelserna om inresa genom missbruk av lagliga sätt att resa in i landet kan också kallas skenbart laglig invandring. Då undanhålls myndigheten det egentliga syftet med inresan och får till exempel falska uppgifter i ärendet.¹⁰ I fråga om familjeåterförening är de allmänna formerna för kringgående av inresebestämmelserna skenäktenskap, där äktenskap ingås endast för att få uppehållstillstånd utan egentlig avsikt att leva i familjegemenskap,

samt situationer där felaktiga uppgifter ges.¹¹ I regeringens propositioner tas det dock ingen närmare ställning än så till kringgående av inresebestämmelserna uttryckligen i beslutsövervägande som gäller familjeåterförening.

Däremot har förvaltningsutskottet i anslutning till utlänningslagen tagit upp ensamkommande barns ställning i övervägandet av familjeåterförening. Förvaltningsutskottet har i sina betänkanden om utlänningslagen uttryckt oro över att barn kan användas som "redskap i invandring".

I förvaltningsutskottets betänkande om regeringens proposition med förslag till utlänningslag från 2004 konstateras följande: "Om barn reser ensamma är deras säkerhet och välmåga hotade i synnerhet under själva resan. Människohandel med barn, smuggling av barn och många andra utnyttjande av barn är så pass allvarliga problem att samhället måste ta itu med dem." I betänkandet i fråga gäller oron över användningen av barn som "redskap i invandring" barn som inom ramarna för förutsättningarna för internationellt skydd har beviljats uppehållstillstånd av individuella mänskliga orsaker (52 § i utlänningslagen).¹²

I ett annat betänkande av förvaltningsutskottet från 2006 granskar utskottet uttryckligen ensamkommande minderåriga som beviljats internationellt skydd. Utskottet konstaterar följande:

"Utskottet hänvisar också till den negativa effekten av att en del föräldrar skickar så kallade ankarbarn antingen ensamma eller tillsammans med någon bekant för att ansöka om asyl i något EU-land. I värsta fall ordnas resan av någon människosmugglare. Utskottet anser att man bör göra något åt fenomenet med ankarbarn och söka metoder för att förhindra att barn utnyttjas för att kringgå inresebestämmelserna. Dessutom är det också ett problem hur många barn det finns som skickats i väg av en människosmugglare men aldrig nått Finland, utan i stället fallit offer för till exempel övergrepp."¹³

Betänkandet i fråga har anknytning till genomförandet av EU:s familjeåterföreningsdirektiv. Direktivet syftar till att skydda familjelivet och för att direktivet skulle kunna genomföras måste förutsättningarna för familjeåterförening i utlänningslagen till vissa delar göras mindre strikta. Direktivet gäller personer som beviljats flyktingstatus.¹⁴

Förvaltningsutskottets betänkanden verkar ställa upp som ett mål att förhindra att barn används som "redskap i invandring". Betänkandena tar ingen ställning till vilka rätts-

liga förutsättningar som kan användas som grund för att anse att ett barn har använts som "redskap i invandring". Liksom professor Lavapuro, som kommenterat utredningsutkastet, konstaterar i sitt utlåtande till ombudsmannen skiljer sig förvaltningsutskottets betänkanden som rättskällor från till exempel grundlagsutskottets ställningstaganden, eftersom förvaltningsutskottets ställningstaganden oftast grundar sig på politiska frågor och ändamålsenlighetsorsaker. Deras ställning som rättskälla är att förtydliga lagstiftarens syfte. Grundlagsutskottets utlåtanden är för sin del ställningstaganden baserade på rättslig prövning om lagförslagets förhållande till grundlagen och internationella människorättskonventioner. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande om försörjningskravet med anknytning till familjeåterförening fäst särskild vikt vid förverkligandet av barnets rättigheter, samt i sitt utlåtande om bestämmelsen som gäller skenäktenskap uttryckt oro över myndighetens omfattande prövningsrätt.¹⁵

2.2. Bedömningen av förutsättningarna för familjeåterförening i praktiken

De positiva besluten om familjeåterförening för ensamkommande minderåriga är mycket kortfattade. Alla faktorer som påverkat beviljandet av tillstånd framgår inte av motiveringarna. Det kan dock konstateras att man i positiva beslut anser att familjeband existerar och gör undantag från försörjningsförutsättningarna, och även från kravet på resedokument i vissa fall. I detta kapitel granskas det på vilka grunder familjeåterförening inte har beviljats. I samband med detta bedöms det hur Migrationsverket i sin förvaltningspraxis och sina anvisningar definierar kringgående av inresebestämmelserna samt i hurdana situationer lagparagrafen som gäller kringgående av inresebestämmelserna tillämpas.

I synnerhet granskas följande frågor: Vilken betydelse har det att en minderårig anknytningsperson är flykting eller att anknytningspersonen har beviljats sekundärt skydd? Påverkas Migrationsverkets beslut av att anknytningspersonen har flytt direkt från sitt hemland eller avrest till Europa från något annat land? Vilka andra faktorer fäster Migrationsverket vikt vid i sin bedömning av huruvida de allmänna förutsättningarna för uppehållstillstånd uppfylls? Slutligen görs observationer beträffande förvaltningsdomstolarna och högsta förvaltningsdomstolens praxis.

11 RP 240/2009 rd s. 11.

12 FvUB 4/2004 rd s. 13.

13 FvUB 3/2006 rd s. 2-3.

14 Mer om familjeåterföreningsdirektivet i kapitel 3.1.1.

15 Mer om grundlagsutskottets utlåtanden i kapitel 3.1.2.

tats innan anknytningspersonen åkte iväg kan ha stor betydelse för bedömningen av kringgåendet av inresebestämmelserna.

Om ett barn reser ensamt till Finland efter att familjen tillsammans har flyttat till och bosatt sig i ett tredje land som Migrationsverket anser att är tillräckligt tryggt för dem, kan avslag på uppehållstillstånden övervägas enligt Migrationsverkets anvisningar trots anknytningspersonens flyktingstatus, om det i ärendet finns indikationer på att ett barn har använts som "redskap för invandring". I sådana situationer utreder Migrationsverket om det fortfarande är fråga om flykt från hemlandet eller om familjen kan anses ha bosatt sig tillsammans i landet i fråga. Enligt anvisningen bestäms detta utifrån ett helhetsövervägande, där den tid som familjen tillbringat tillsammans i det tredje landet bedöms. Tillräcklig säkerhet i ett tredje land innebär enligt Migrationsverket att familjen inte är utsatt för något särskilt hot samt att deras säkerhet inte äventyras i landet i fråga. I anvisningarna tas det ingen ställning till vilken betydelse som ska tilldelas förutsättningarna för permanent vistelse eller familjens allmänna omständigheter i det tredje landet.

Över hälften av de negativa besluten gäller situationen där familjen har rest till ett tredje land från sitt hemland innan anknytningspersonen åkte iväg. Det tredje landet är oftast Iran eller Turkiet. **I nästan alla beslut där familjen till en anknytningsperson med flyktingstatus inte har beviljats uppehållstillstånd på grund av kringgående av inresebestämmelserna, har anknytningspersonen avrest från ett tredje land.** I positiva beslut är det mer typiskt att anknytningspersonen lämnar sin familj från hemlandet. Med stöd av utredningen kan det alltså konstateras att landet från vilket anknytningspersonen avreser har betydelse för bedömningen av kringgåendet av inresebestämmelserna. Detta påverkar i synnerhet flyktingar, vilka också i övrigt har bättre förutsättningar att uppfylla de allmänna förutsättningarna för uppehållstillstånd.

Migrationsverket granskar i sina beslut orsakerna till avfärden från det tredje landet för att utreda föräldrarnas motiv till att barnet rest till Finland. I denna bedömning undersöker Migrationsverket de omständigheter och till exempel säkerhetshot som familjen har uppgett som orsaker till att barnet har rest till Finland. I motsats till beslut som gäller internationellt skydd använder Migrationsverket inte i motiveringarna till beslut om familjeband landinformation om säkerhetsläget i de aktuella länderna, utan motiverar sitt beslut med den risk som familjen uppgett.

Om anknytningspersonen har avrest mot Europa från ett

tredje land, granskar Migrationsverket familjeåterföreningsärendet i förhållande till detta land och orsakerna till att anknytningspersonen lämnade landet i fråga. Förvaltningsdomstolen har dock i sitt beslut bedömt att till exempel en nio månaders vistelse i Turkiet ännu inte innebär att familjen har etablerat sig i Turkiet, utan vistelsen ska granskas som en del av flyktresan.²¹ Den kortaste vistelsen utifrån vilken Migrationsverket har bedömt att en familj har etablerat sig i landet i fråga har varit fyra månader.²² I de mest typiska fallen har familjerna emellertid vistats i det tredje landet i över ett år.

På basis av materialet verkar det som att familjerna kan ha svårt att bevisa att de har skickat iväg sina barn från ett tredje land av *individuella tvingande skäl*. Utifrån materialet anser Migrationsverket inte att det är tillräckligt att familjer som vistas i till exempel Iran och Turkiet inte kan lita på att deras vistelse är bestående och säker. Med stöd av besluten är familjerna rädda för att avvisas till sitt hemland och upplever ofta att de blir dåligt behandlade i Iran och Turkiet på grund av sin bakgrund eller fruktar olika hot såsom våld riktat mot dem själva eller släktingar. Att barnen tvingas arbeta som minderåriga i stället för att gå i skolan samt de dåliga levnadsförhållandena beskriver också familjernas situation.

"På basis av det ovan nämnda har det inte funnits några sådana individuella tvingande skäl att skicka anknytningspersonen till Europa, vilka skulle ha förutsatt att en minderårig anknytningsperson skickas iväg från sina föräldrar. Enligt parternas beskrivningar har förhållandena i Iran varit svåra, men inte tvingande. Migrationsverket har bedömt anknytningspersonens personliga omständigheter i förhållande till läget i Afghanistan under asylutredningen. Då har Migrationsverket ansett att anknytningspersonen inte är utsatt för något personligt hot i Afghanistan, men att anknytningspersonen utan sina föräldrar skulle hamna i svårigheter i sitt hemland oberoende av platsen. Med stöd av detta är det förstående att anknytningspersonens föräldrar har fruktat en möjlig avvisning av anknytningspersonen till Afghanistan. Det förklarar ändå inte varför föräldrarna, som oroar sig för anknytningspersonens säkerhet, har beslutat att skicka sitt minderåriga barn ensamt på en farlig och otrygg resa till Europa utan föräldrar. Genom att skicka sin minderåriga son ensam till Europa utan tvingande skäl, kan X och Y anses ha eftersträvat möjligheten att få uppehållstillstånd i ett annat land till sig själva och anknytningspersonens yngre syskon Z genom familjeåterförening. X:s och Y:s förfarande under dessa omständigheter kan betraktas som ett försök att kringgå inresebestämmelserna på det sätt som avses i 36 § 2 mom. i utlänningslagen."

21 Östra Finlands förvaltningsdomstol 19/0053/5.

22 I beslutet betraktades sökandena som övriga anhöriga på grund av att anknytningspersonen hade blivit myndig, men i bedömningen av den fasta familjegemenskapen konstaterades det att det inte fanns några tvingande skäl till avfärden.

fostran och utveckling och föräldrarna kan inte anses ha agerat i enlighet med barnets bästa genom att skicka iväg den vid tidpunkten 16-åriga anknytningspersonen utan tvingande skäl. Anknytningspersonens mor X vet inte ens med vem anknytningspersonen har rest från Grekland vidare till Finland.

Anknytningspersonens föräldrar Y och X har dessutom berättat att anknytningspersonen reste från Turkiet så att den övriga familjen skulle kunna följa efter senare. Även anknytningspersonen har konstaterat detta under sin asylutredning och under hörandena om familjeband. Enligt det anknytningspersonens föräldrar och anknytningspersonen själv har berättat skulle också den övriga familjen ha rest tillsammans med anknytningspersonen, men det fanns inte tillräckligt med pengar för detta. Således kan Y och X anses ha eftersträvat möjligheten att få uppehållstillstånd till sig själva och de övriga familjemedlemmarna i ett annat land genom familjeåterförening. Y och X beviljas inte uppehållstillstånd, eftersom de kan anses ha försökt kringgå bestämmelserna om inresa på det sätt som avses i 36 § 2 mom. i utlänningslagen.”

2.2.5. RÄTTSPRAXIS SOM GÄLLER KRINGGÅENDE AV INRESEBESTÄMMELSERNA

Med tanke på granskningen av Migrationsverkets förvaltningspraxis är det betydelsefullt hur förvaltningsdomstolarna och högsta förvaltningsdomstolen har förhållit sig till förvaltningspraxisen. På grund av det låga antalet beslut kan inga slutgiltiga slutsatser om förvaltningsdomstolarnas praxis dras med stöd av utredningsmaterialet. Fram till oktober 2019 hade 12 avgöranden gjorts om besvär över besluten i materialet. I dessa avgöranden hade endast två av Migrationsverkets beslut upphävts på basis av olika tolkningar. Dessutom innehåller materialet fem positiva beslut av Migrationsverket, vilka har grundat sig på förvaltningsdomstolens upphävning av ett tidigare negativt beslut. Utifrån materialet verkar det som att förvaltningsdomstolarna inte i någon betydande grad bedömer förutsättningarna för familjeåterförening annorlunda än Migrationsverket.

Precis som Migrationsverket har förvaltningsdomstolarna också granskat kringgående av inresebestämmelserna med hjälp av begreppet *individuella tvingande skäl*. För att *individuella tvingande skäl* ska kunna tillämpas har förvaltningsdomstolarna förutsatt någon form av äventyrande av säkerheten eller de grundläggande rättigheterna. Det verkar dessutom som att förvaltningsdomstolarna granskar anknytningspersoner med flyktingstatus något annorlunda. En indikation på detta är att sammanlagt sju av de nio beslut som upphävts av förvaltningsdomstolen gäller anknytningsper-

soner som beviljats flyktingstatus. I anslutning till detta måste dock det låga antalet beslut beaktas. Högsta förvaltningsdomstolen har i fråga om kringgående av inresebestämmelserna i allmänhet konstaterat att lagparagrafen framför allt gäller situationer där uppehållstillstånd har sökts på grunder som inte överensstämmer med inresans verkliga syfte. Bestämmelsen är emellertid tillämplig även på andra typer av förfaranden, där syftet är inresa eller vistelse i landet genom vilseledning av migrationsmyndigheterna eller på i övrigt felaktiga grunder.²⁵ Myndigheten måste dock motivera sina misstankar om kringgående av inresebestämmelserna på ett sätt som kan bedömas objektivt.²⁶

Högsta förvaltningsdomstolen har en gång för tio år sedan tagit ställning till familjeåterförening för en minderårig anknytningsperson, där paragrafen om kringgående av inresebestämmelserna tillämpades. Barnet hade beviljats uppehållstillstånd av individuella mänskliga orsaker (52 § i utlänningslagen), men modern ansågs ha försökt kringgå inresebestämmelserna och av denna orsak beviljades inte familjeåterförening.

”Med hänsyn till det som anknytningsperson A:s föräldrar har berättat under familjeåterföreningsintervjun, har föräldrarna på det sätt som avses i 36 § 2 mom. i utlänningslagen försökt kringgå bestämmelserna om inresa genom att skicka sitt minderåriga, mindre än tre år gamla barn till Finland i syfte att få uppehållstillstånd i Finland till sig själv och sina övriga barn. I samband med detta förfarande måste de anses ha varit medvetna om att det är osäkert om familjelivet kan fortsätta i Finland. De har inte heller haft några tvingande skäl att skicka barnet till Finland från Etiopien, där de hela tiden har uppehållit sig som familj, och i ärendet har det inte heller påståtts att deras säkerhet eller några andra grundläggande rättigheter skulle ha äventyrats vid den aktuella tidpunkten. Anknytningspersonen har dessutom skickats till Finland efter att de ansökningar om familjeåterförening som anknytningspersonens farbror/morbror lämnat in för sina systors räkning hade avslagits fyra gånger. Anknytningspersonens eget uppehållstillstånd har sökts på grunder som inte överensstämmer med inresans verkliga syfte. Då det också tas hänsyn till det som nämns om förebyggande av användning av barn som redskap i invandring i det ovan beskrivna betänkandet av riksdagens förvaltningsutskott, har Utlänningsverket och förvaltningsdomstolen i sina avslående beslut på goda grunder kunnat konstatera att det inte finns fog för att tillämpa 36 § 2 mom. i utlänningslagen om kringgående av inresebestämmelserna på ansökningarna om uppehållstillstånd som gäller anknytningspersonens familjemedlemmar i Etiopien.”²⁷

25 HFD:2016:31.

26 HFD:2016:166.

27 HFD 2009:86.

Avgörandet i fråga skiljer sig avsevärt från det avgörande som handlades av Migrationsverket, eftersom barnet inte hade beviljats internationellt skydd, utan uppehållstillstånd på grund av att omständigheterna för barnets föräldrar i hemlandet inte hade kunnat utredas. Dessutom var det fråga om ett mycket ungt barn, medan besluten som behandlas i utredningen huvudsakligen gäller anknytningspersoner i tonåren. Tvingande skäl har alltså i andra sammanhang förekommit i högsta förvaltningsdomstolen, men högsta förvaltningsdomstolen har inte tillämpat begreppet på familjeåterföring för en minderårig som beviljats internationellt skydd.²⁸ Högsta förvaltningsdomstolen har alltså ännu inte gett något förhandsavgörande med anknytning till de situationer som är föremål för granskning i denna utredning.

2.3. Bedömningen av faktiskt familjeliv i Migrationsverkets beslut

I det förra kapitlet granskades bedömningen av kringgående av inresebestämmelserna i Migrationsverkets beslutspraxis. En annan faktor som Migrationsverket fäster vikt vid är det faktiska familjelivet mellan familjemedlemmarna. Om familjebanden anses vara brutna, betraktas inte föräldrar eller syskon som familjemedlemmar till anknytningspersonen i enlighet med 37 § i utlänningslagen.

I detta kapitel granskas det på vilka grunder Migrationsverket har ansett att det faktiska familjelivet mellan familjemedlemmarna har brutits och hur denna faktor påverkar det slutgiltiga beslutet. I regel har familjebanden betraktas som brutna på grund av en lång separation eller på grund av att föräldrarna har skickat iväg barnet ensamt för att ansöka om internationellt skydd *utan tvingande skäl* och således genom sin egen verksamhet förorsakat att familjebanden brutits.

Enligt Migrationsverkets anvisningar innebär i regel det faktum att familjemedlemmarna frivilligt bor på skilda håll en längre tid att det faktiska familjelivet har upphört. På dessa grunder kan en ansökan om uppehållstillstånd på grund av familjeband avslås. I bedömningen av det faktiska familjelivet är det framför allt fråga om en helhetsbedömning av orsakerna till att familjemedlemmarna lever familjeliv på skilda håll. Migrationsverket strävar enligt sina anvisningar efter att utreda huruvida separationen har varit ett medvetet val eller berott på *tvingande skäl*. Om det har varit ett medvetet val att bo på skilda håll eller separationen till exempel har varit långvarig, kan familjebandet anses vara avsiktligt brutet. Då är den minderårigas föräldrar inte längre de verkliga vårdnadshavarna.²⁹

Enligt Migrationsverkets anvisning kan familjelivet mellan parterna i regel inte anses brytas i en situation där föräldrarna skickar barnet från hem- eller vistelselandet till Finland utan tvingande skäl, i syfte att den övriga familjen senare ska få uppehållstillstånd på grund av familjeband. Om föräldrarnas förfarande i en sådan situation kan betraktas som kringgående av inresebestämmelserna, kan uppehållstillstånd vägras i enlighet med 36 § 2 mom. i utlänningslagen.³⁰ I anvisningarna konstateras det alltså att avsaknaden av tvingande skäl då det är fråga om en minderårig anknytningsperson bör granskas i första hand i samband med bedömningen med anknytning till kringgående av inresebestämmelserna. En stor del av utredningsmaterialet härstammar dock från tiden före de nya anvisningarna.

Familjebandet har betraktats som brutet på grund av familjens verksamhet i 23 beslut, av vilka 18 har fattats före september 2018. Bedömningen av familjeband vid Migrationsverket har på basis av materialet förändrats under granskningsperioden. Ungefär fram till augusti-september 2018 ansågs det i regel i de negativa besluten i Migrationsverkets beslutspraxis att anknytningspersonens och sökandenas familjeband hade brutits på grund av att det inte fanns några tvingande skäl för barnet att lämna föräldrarna. I sammanlagt 19 beslut har de brutna familjebanden motiverats med avsaknaden av tvingande skäl. Andra grunder har varit till exempel att familjen har bott isär under en lång tid.

I nyare beslutspraxis betraktas inte familjebandet automatiskt som brutet enbart på grund av att *tvingande skäl* saknas. Den förändrade praxisen har beaktats i de nya anvisningarna, där det konstateras att det också bör finnas andra tecken på att familjelivet har upphört. Efter de förnyade anvisningarna förekommer dock fortfarande vissa beslut där familjebandet har betraktats som brutet på grund av avsaknaden av tvingande skäl. Begreppet *tvingande skäl* verkar ha en inverkan på bedömningen av familjeband, även om tillämpningen av begreppet har minskat. På grund av det låga antalet beslut är observationerna osäkra.

I bedömningen av familjeband beaktas förutom eller i stället för tvingande skäl till exempel motstridiga berättelser om familjelivet före avfärden, långvarigt boende på skilda ställen, mängden kontakter, tidpunkten för ansökan om uppehållstillstånd, att anknytningspersonen blivit myndig eller anknytningspersonens graviditet och avsikter att ingå äktenskap. I nyare beslut har de brutna familjebanden motiverats individuellt.

Migrationsverket fäster i regel i både positiva och negativa beslut vikt vid hur täta kontakterna har varit mellan anknyt-

28 T.ex. HFD:2016:204, där en mor som beviljats flyktingstatus ansökte om familjeåterföring för sitt 2-åriga barn. Enligt högsta förvaltningsdomstolen hade modern haft tvingande skäl att lämna sitt hemland.

29 Anvisning om familjeåterföring för person som beviljats internationellt skydd, s. 21-23.

30 Anvisning om familjeåterföring för person som beviljats internationellt skydd, s. 15.

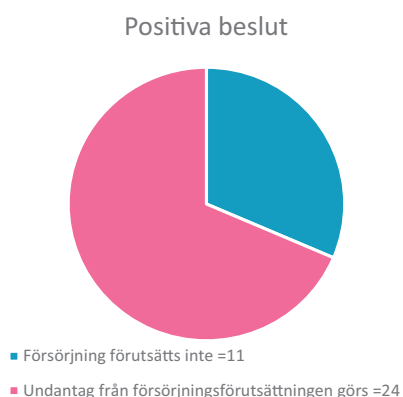
4. FÖRSÖRJNINGSFÖRUTSÄTTNINGEN I SAMBAND MED FAMILJEÅTERFÖRENING

Tillämpningspraxis för försörjningsförutsättningen enligt utlänningslagen har inte varit ett centralt objekt i denna utredning. Utgående från materialet kan man dock konstatera vissa saker om försörjningsförutsättningens betydelse i situationer där en minderårig person som beviljats internationellt skydd vill få sin familj till Finland.

Undantag från försörjningsförutsättningen verkar göras med stöd av utlänningslagen om anknytningspersonen har be-flyktingstatus och ansökan om familjeåterförening har inlämnats inom tre månader efter beviljandet av flyktingstatus. Om anknytningspersonen har beviljats sekundärt skydd eller ansökan om familjeåterförening har inlämnats senare än inom tre månader efter beslutet om internationellt skydd, kan undantag från försörjningsförutsättningen göras till exempel på grund av barnets bästa (39 § och 114.4 § i utlänningslagen).

I positiva beslut har undantag från försörjningsförutsättningen gjorts på grund av barnets bästa eller exceptionellt vägande skäl. Materialet innehöll inte ett enda beslut där ett i övrigt positivt beslut skulle ha varit negativt endast på grund av försörjningsförutsättningen. Det kan alltså konstateras att barnets bästa påverkar undantag från försörjningsförutsättningen åtminstone i situationer där det inte finns några andra hinder för beviljande av uppehållstillstånd.

Diagram 7: Tillämpning av försörjningsförutsättningen på positiva beslut

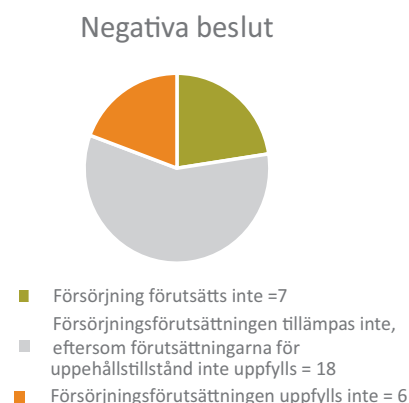

I regel bedöms anknytningspersonens försörjning inte alls i negativa beslut. I vissa beslut har försörjning inte förutsatts på grund av anknytningspersonens flyktingstatus och tidpunkten för ansökan om familjeåterförening. I största delen av de negativa besluten bedömer Migrationsverket emellertid inte uppfyllandet av försörjningsförutsättningen på grund av att förutsättningarna för uppehållstillstånd inte heller i övrigt anses uppfyllas.

I sex negativa beslut har det bedömts att försörjningsförutsättningen inte uppfylls. I dessa beslut har emellertid ett slutresultat som är negativt för sökanden nåtts på andra grunder redan före bedömningen av försörjningsförutsättningen. Försörjningsförutsättningen har varit en av faktorerna som bedömts i besluten, men utifrån materialet har den inte varit avgörande.

Med stöd av utredningen kan det alltså konstateras att även om försörjningsförutsättningen har varit föremål för mycket kritik i offentligheten, verkar den dock inte ha någon betydande inverkan på ensamkommande minderårigas möjligheter till familjeåterförening. För det första bedöms försörjningen i regel inte i negativa beslut, eftersom förutsättningarna för uppehållstillstånd ändå inte uppfylls i övrigt. I positiva beslut görs tämligen rutinmässigt undantag från försörjningsförutsättningen.

Diagram 8: Tillämpning av försörjningsförutsättningen på negativa beslut

ciserats eller avgränsats tydligt, har Migrationsverket fått en ganska omfattande prövningsrätt att definiera vad det innebär i praktiken. Högsta förvaltningsdomstolen har för över tio år sedan gett ett förhandsavgörande med anknytning till ämnet, men avgörandet gällde inte barn som beviljats internationellt skydd.

- **Ett statsrättsligt perspektiv.** De ovan nämnda faktorerna ger upphov till en statsrättslig fråga. Utgångspunkten i grundlagen är att individens rättigheter och skyldigheter ska fastställas genom lag (GL 80 S). Övriga rättskällor stöder tolkningen av lagen. Om någon paragraf inskränker tillgodoseendet av en grundläggande rättighet – såsom skyddet för familjelivet – ska denna paragraf vara exakt och noggrant avgränsad. Med stöd av utredningen förverkligas inte dessa förutsättningar, utan barnets rätt till ett familjeliv inskränks på basis av en alltför allmän reglering.
- **Transparenta förutsättningar för uppehållstillstånd.** Då lagstiftningen är av allmän karaktär, preciseras rätten till familj för barn som beviljats skydd i väsentlig grad först i tillämpningspraxisen, vilken huvudsakligen består av sekretessbelagd information. Det finns inga förhandsavgöranden av högsta förvaltningsdomstolen om detta. Således kan barnen och deras föräldrar inte närmare utreda sina rättigheter och faktiska möjligheter till familjeåterförening. Situationen är inte heller ur detta perspektiv i harmoni med de krav som ställs på lagstiftningen.

5.2. Barnets rätt till ett familjeliv tillgodoses bristfälligt

Utredningen sökte också svar på vilken ställning de grundläggande och mänskliga rättigheterna har i besluten. I utredningen observerades det att barnets bästa lätt åsidosätts i samband med familjeåterförening. Tillgodoseendet av skyddet för familjelivet bedöms i regel kortfattat i Migrationsverkets beslut. En tolkningspraxis, enligt vilken familjeband kan brytas enbart på grund av att ett barn ensamt har rest iväg för att söka internationellt skydd, överensstämmer inte med Europeiska människorättsdomstolens rättspraxis, enligt vilken familjebandet mellan föräldern och barnet kan brytas endast i mycket exceptionella fall. Utifrån materialet verkar det som att en misstanke om kringgående av inresebestämmelserna ofta betraktas som en tyngre vägande faktor i bedömningen än barnets rätt till ett familjeliv.

I fråga om barnets bästa granskar Migrationsverket i samband med negativa beslut föräldrarnas verksamhet som strider mot barnets bästa, barnets ålder samt socialarbetsrens och företrädarens utlåtanden. I besluten granskas det inte vilken av lösningarna som bäst skulle tillgodose bar-

nets bästa, utan bedömningen har främst att göra med huruvida beslutet i hög grad skulle strida mot barnets bästa eller inte. Under utredningen observerades det också att åldern påverkar bedömningen av barnets bästa så att barn som är äldre än 16 år lättare får negativa beslut på grund av att de närmar sig myndig ålder eller redan har fyllt 18 år under processens gång.

Barnets bästa verkar inte ha någon sådan primär vikt i beslutsfattandet som förutsätts i konventionen om barnets rättigheter. Nuvarande förvaltningspraxis verkar inte vara helt i enlighet med konventionen om barnets rättigheter, utan kan tvärtom äventyra tillgodoseendet av barnets rättigheter.

I utredningen framkom en tolkningspraxis, där tillgodoseendet av barnets rättigheter är beroende av Migrationsverkets bedömning av klandervärde hos motiven för föräldrarnas tidigare verksamhet, vilken i regel inträffat för flera år sedan och faller utanför Finlands rättsfär. Tillgodoseendet av barnets primära rättigheter kan inte vara beroende enbart av föräldrarnas verksamhet eller av myndigheternas bedömning av motiven för föräldrarnas verksamhet.

Migrationsverkets förvaltningspraxis har under de senaste åren genomgått en förändring i en riktning som i högre grad främjar de grundläggande och mänskliga rättigheterna. Familjebanden och huruvida de eventuellt är brutna bedöms mer individuellt och i högre grad än förut i enlighet med Europeiska människorättsdomstolens vedertagna rättspraxis. Utvecklingen grundar sig inte på ändringar i lagstiftningen eller nya förhandsavgöranden, utan verkar snarast vara en följd av ändringar som Migrationsverket gjort i sin praxis.

Ändringarna har en betydande inverkan på tillgodoseendet av rättigheterna. Ju fler barn som beviljas internationellt skydd i stället för uppehållstillstånd som ger sämre familjeåterföreningsmöjligheter, och ju positivare tolkningen av familjeåterföreningsförutsättningarna är, desto fler barn kan återförenas med sina föräldrar och eventuella syskon i Finland. Förändringarna i tolkningspraxisen är inte till alla delar problemfria. I en rättsstat är utgångspunkten att förändringar som gäller individens rättsliga ställning ska genomföras på lagstiftningsväg. Detta är ett ovillkorligt minimikrav när grundläggande och mänskliga rättigheter begränsas.

5.3. Avslutningsvis

Diskrimineringsombudsmannen har under de senaste åren fäst uppmärksamhet vid den omfattande tillämpningen av föreskriften som gäller kringgående av inresebestämmelserna. Enligt observationerna tillämpas föreskriften i tämligen

Diskrimineringsombudsmannens uppgift är att främja utlänningars rättigheter och ställning. Ombudsmannens målsättning är att främja att rättigheterna förverkligas hos de utlänningar som är i särskilt sårbar ställning. Ombudsmannen har som särskilt uppdrag att identifiera brister i utlänningslagstiftningen och i tillämpningen av den. Enligt lagen om diskrimineringsombudsmannen (1326/2014) ingår det i ombudsmannens uppgifter att sammanställa och låta genomföra utredningar. Ombudsmannen har en omfattande rätt att få information för att kunna sköta sina uppgifter. Den på lagen baserade rätten att få sekretessbelagda uppgifter gör det möjligt att utföra informationsbaserade bedömningar och analyser som stöd för samhällsdiskussionen.

YHDENVERTAISUUS

VALTUUTETTU

DISKRIMINERINGSOMBUDSMANNEN

NON-DISCRIMINATION OMBUDSMAN

OVTTAVEARDÁSAŠVUOĐAÁITTARDEADDJI

YHDENVERTAISUUS

VALTUUTETTU

DISKRIMINERINGSOMBUDSMANNEN

NON-DISCRIMINATION OMBUDSMAN

OVTTAVEARDÁSAŠVUOĐAÁITTARDEADDJI